

[Knud Thomsen.]

men det kan vi måske se på, hvis vi skal have en yderligere udvalgsbehandling, hvad jeg er meget villig til.

Imidlertid føler jeg mig usikker over for adskilligt i det. Jeg mener under disse usikre forhold, at folketinget ikke skal give afkald på at beskæftige sig med spørgsmålet om højskolens styrelsesform, spørgsmålet om undervisning og forskning og de dertil knyttede investeringer på højskolen og endelig spørgsmålet om de forskellige studieretninger, det vil sige civilingeniører, akademiingeniører og måske også teknikumingeniører og deres indbyrdes forhold. Ved at vedtage det nu foreliggende lovforslag giver folketinget afkald på den direkte indflydelse herpå. Jeg ved meget vel, at ethvert spørgsmål, også spørgsmålet herom, senere kan rejses i folketinget, f. eks. når det tidligere nævnte administrationsudvalg har fuldendt sine overvejelser, men min opfattelse er, at folketinget ikke bør slippe sagen nu, hvor vi står over for at skulle bevilge beløbet, men i forbindelse med bevillingen forbeholde sig, at den højtærede undervisningsminister gør disse store, vigtige spørgsmål til genstand for en særlig lovgivning. Det er det punkt, der ikke er imødekommet af undervisningsministeren, og jeg kan derfor for mit vedkommende ikke anbefale at stemme for lovforslaget ved den kommende tredje behandling. I betragtning af, at det ikke er nogen akademisk diskussion, der foregår her, at arealerne er købt, og at en stor del af bygningerne står derude på Lundtoftesletten, vil jeg naturligvis heller ikke stemme imod, men undlade at stemme, og jeg anbefaler at, man gør det samme.

Undervisningsministeren (Helweg Petersen):

Jeg vil begynde med at takke udvalget for det store arbejde, der er gjort. Det er rigtigt, at man med stor grundighed har behandlet en lang række spørgsmål, og vi har fra ministeriets side, så godt som det har været os muligt, søgt at besvare de spørgsmål, der har været stillet. Jeg vil også takke for den tilslutning, der her er givet fra de ærede ordføreres side til gennemførelsen af forslaget.

Det er klart, at der til et så omfattende byggeri — man har jo kaldt det et gigantisk

byggeri — må knytte sig en lang række problemer, som det kan være vanskeligt at tage stilling til. Det er et byggeri, der strækker sig over en årrække og omfatter et felt, hvor udviklingen skrider meget stærkt fremad.

Jeg skal gøre nogle bemærkninger til nogle af de spørgsmål, der har været fremdraget. Flere af de ærede ordførere har været inde på spørgsmålet om adgangsbegrænsning og har udtalt beklagelse over, at der bliver tale om at afvise kvalificerede elever. Jeg forstår godt denne bekymring, men må altså understrege, at skal der i videre omfang åbnes adgang til studier på den tekniske højskole, ja, så vil det betyde en øget investering, således som også det ærede medlem hr. Morten Lange kom ind på, og så må man her erindre sig, hvilke muligheder der frembyder sig gennem akademiingeniørstudiet og gennem teknikumstudiet. Jeg vil i den forbindelse sige, at jeg lægger megen vægt på, at vi bliver i stand til at udbygge teknika i det omfang, der er behov for teknikumingeniører — og der er inden for industrien et meget stærkt behov for uddannede inden for denne gruppe.

Der er i en skrivelse fra mig til udvalget omtalt en mulighed for, at man kan stille nogle pladser til rådighed for folk, som bør bedømmes under hensyntagen til særlige forhold, altså helt uden for de kriterier, der ellers anvendes i forbindelse med en adgangskvotient, folk, der af den tekniske højskole skønnes egnede til optagelse, og som man forventer kan gennemføre studiet. Jeg er altså interesseret i en liberalisering på dette område, og det er et spørgsmål, der vil blive set på i den kommende tid under forhandlinger med højskolen.

Det ærede medlem hr. Knud Thomsen var inde på spørgsmålet om forholdet mellem den videnskabelige forskning og undervisningen, og det ærede medlem hr. Axel Kristensen var også ret udførligt inde på hele dette spørgsmål. Så vidt det er oplyst for mig, svarer den fordeling, der her er tale om, til det, man stræber efter at nå frem til andre steder. Det stræber man efter at nå frem til i Sverige og så vidt mig bekendt også i andre vesteuropæiske lande. Der er ikke mulighed for, at vi kan nå frem til en sådan fordeling i øjeblikket, men det